

چگونه رهبری پاکستان کرامت خود را در برابر هند و ترامپ از دست داد؟

پس از چشم‌پوشی رهبری سیاسی و نظامی پاکستان از پیروزی‌ای که عقاب‌های نیروی هوایی پاکستان و شیران ارتش بر هند در ماه گذشته به دست آوردند و درسی فراموش‌نشده‌ای به هند دادند، با پذیرش آتش‌بس میان دو کشور، درحالی‌که هند بر توقف اجرای معاهده آب‌ها و محروم کردن پاکستان از حدود 80٪ از آب‌های جاری به آن از رود سند که از چین سرچشمه می‌گیرد و از هند و سپس پاکستان می‌گذرد، پافشاری کرد و همچنان اشغال کشمیر توسط هند ادامه دارد. پس از وساطت ترامپ، رئیس آمریکا، برای تحمیل آتش‌بس میان دو کشور و نجات هند از ورطه‌ای که خود را بدون برآورد درست قدرت‌ها در آن انداخته بود، پاکستان روز شنبه ۲۰۲۵/۶/۱۲ اعلام کرد که رئیس‌جمهور آمریکا، دونالد ترامپ را برای دریافت جایزه نوبل صلح سال ۲۰۲۶ نامزد کرده است، با این ادعا که «تلاش‌های دیپلماتیک او در آرام‌سازی تنش» میان پاکستان و هند در ماه مه گذشته تأثیرگذار بوده است!

در بیانیه دولت پاکستان آمده است: «پس از تجاوز بی‌دلیل هند، رئیس‌جمهور ترامپ دوراندیشی استراتژیک و مهارت سیاسی برجسته‌ای از خود نشان داد، از طریق ارتباط دیپلماتیک گسترده با اسلام‌آباد و دهلی‌نو که به آرام شدن اوضاع رو به تشدید و تضمین آتش‌بس و جلوگیری از درگیری گسترده‌تر میان دو کشور هسته‌ای کمک کرد» در بیانیه همچنین آمده که دولت «تلاش‌های ترامپ برای حل اختلاف طولانی درباره جامو و کشمیر را که علت اصلی دشمنی میان دو کشور به‌شمار می‌آید، ارج می‌نهد».

در تناقضی آشکار میان موضع پاکستان که باید موضع پیروز جنگ باشد و موضع هند که باید موضع شکست‌خورده باشد، موضع هند بسیار مستقل‌تر و محترمانه‌تر از موضع تسلیم‌شده پاکستان بود! چنانکه سخنگوی وزارت خارجه هند، راندهیر جایزوال، اظهارات ترامپ را که مدعی شده بود آمریکا به هند و پاکستان مشوق‌های تجاری در ازای توقف جنگ پیشنهاد داده و تهدید به توقف تجارت در صورت عدم پذیرش کرده است، رد کرد. جایزوال تأکید کرد که آتش‌بس با تصمیم مستقل فرماندهی نظامی دو کشور، بدون دخالت خارجی، انجام‌شده است. پاکستان این اظهارات را تکذیب نکرد که نشان می‌دهد فرماندهی نظامی مستقیماً و حتی بدون وجود میانجی یا تهدید ترامپ، به پیروزی خود پشت کرده و آن را واگذار کرده است. همزمان با اعلام نامزدی ترامپ، فرمانده ارتش پاکستان، منیر، به آمریکا سفر کرد و با ترامپ در کاخ سفید دیدار داشت؛ این دیدار تنها یک روز پیش از مشارکت آمریکا با رژیم یهود در بمباران سه تأسیسات هسته‌ای در ایران صورت گرفت.

با وجود مخالفت گسترده مردمی در پاکستان با این تصمیم، به‌ویژه پس از دخالت ترامپ در حمایت از جنگ علیه ایران و ادامه تأمین مالی و تسلیح رژیم یهود که بیش از صد هزار نفر از مردم غزه را کشته است، نظام همچنان او را «مرد صلح» توصیف می‌کند! چگونه می‌توان این عنوان را به کسی داد که دستانش به خون مسلمانان آغشته است؟ بزرگی این پیشنهاد، شماری از شخصیت‌های همان نظام را نیز به واکنش واداشت تا سکوت خود را بشکنند و تصمیم را محکوم کنند؛ چنانکه سناتور پیشین، مشاهد حسین، در پستی در پلتفرم ایکس نوشت: «از آنجا که ترامپ دیگر سازنده صلح بالقوه نیست، بلکه فرماندهی است که عمداً جنگی نامشروع را آغاز کرده، دولت پاکستان باید فوراً نامزدی او را پس بگیرد». امیر جماعت اسلامی، حافظ نعیم الرحمن، نیز این تصمیم را «تنگ‌ملی» توصیف کرد و افزود ترامپ آشکارا از قتل‌عام‌های رژیم یهود علیه مردم فلسطین حمایت می‌کند. نماینده مجلس، علی‌محمد خان، نیز از دولت خواست تصمیمش را بازبینی کند و به حمله آمریکا به ایران اشاره کرد. سفیر پیشین پاکستان در واشنگتن نیز نامزدی ترامپ را «تملق سیاسی پست» دانست و گفت این تصمیم بیانگر نظر مردم پاکستان نیست؛ بنابراین، آشکار است که دولت این تصمیم را براساس تملق به ترامپ گرفته، نه براساس اراده مردم یا احترام به وابستگی‌شان به امت و قضایای آن.

در سایه نظامی که بر مبنای منفعت شخصی و مصالح تنگ‌نظرانه حکم می‌راند، می‌بینیم افرادی مانند فرمانده ارتش، منیر، منافع و معاملات مالی شخصی خود را پیش می‌برند؛ با حمایت صداهای کم‌رنگی همچون سفیر سابق، جاوید حفیظ که تلاش کرد نامزدی ترامپ را این‌گونه توجیه کند که پاکستان دو فایده برده است: نخست، حفظ رابطه دوستانه با ترامپ که شاید دوباره میانجی‌گری میان پاکستان و هند را بر عهده بگیرد؛ دوم، شرمسار کردن هند که هرگونه میانجی‌گری طرف ثالث را رد می‌کند؛ اما آیا عقل سلیمی باور می‌کند که ترامپ «مرد صلح» است، حال آن‌که در کمتر از شش ماه از ریاست‌جمهوری‌اش آتش جنگ‌ها و کشتارها را در کشورهای اسلامی شعله‌ور کرد؟! و آیا ممکن است او دوست

اسلام آباد باشد، درحالی که متحد استراتژیک هند است؟! آیا ترامپ به دوستی برای کسی ایمان دارد، آن هم کسی که شب تا صبح مواضع و اظهاراتش را تغییر می دهد؟! و آیا کسی گمان می کند ترامپ، پاکستان را به هند مشرک و متحد محبوبش در منطقه ترجیح خواهد داد؟! و آیا واقعاً هند از نامزدی ترامپ توسط پاکستان شرمسار شده، یا حقیقت این است که خود پاکستان خودش را در این وضعیت خفت بار قرار داده است؟! «مَا لَكُمْ كَيْفَ تَحْكُمُونَ * أَفَلَا تَذَكَّرُونَ» «چه شده است شما را؟ چگونه داوری می کنید؟! آیا پس متذکر نمی شوید».